

Els partits polítics haurien de tenir data de caducitat

written by Josep Maria Mas | 1 de maig de 2021

Avui m'ha sobtat enormement un anunci d'un partit polític, que no per antidemocràtic sí és antiètic i fa vergonya descobrir com és de cruel la violació del vot que dipositem esperançats a les urnes i ens creiem que el mandat de les majories serà respectat de forma contundent, enfront de les negociacions postelectorals, en el cas de no assolir la capacitat per desplegar el programa promès.

A mitjans d'abril, en l'article anterior el títol era *L'estratègia del poder, la perversió del sistema de partits polítics i la seva continuada escenografia dicotòmica*.

Em sento plenament convençut i identificat en el desencís profund que la ciutadania expressa al cap de poques hores dels recomptes electorals i que els partits malvenen als seus propis interessos. Jo sempre he cregut que la política ha de ser una eina per portar a les institucions les demandes, idees, avenços, sentiments socials i posar-hi enfront del mirall de la sobirania popular, per tal de millorar la nostra societat.

Per això calen partits polítics, que són les estructures que la llei electoral necessita per tenir-ho tot ben lligat i dividir la sobirania de la gent en dues classes, la dels votants o electors i la dels representants que reben l'encàrrec de patent de cors quadriennal, per fer i desfer voluntats amb el nostre humil vot.

Els moviments socials d'apoderament de democràcia directa i participativa no han d'aturar-se de cap manera, han de continuar alçats i fermes per fiscalitzar els partits.

Un seguit d'exemples de la perversió del vot, que ens empassem

amb massa facilitat:

Consultes a les bases

És d'actualitat que quan un partit comença una “moda” i encaixa en el gruix de la població per inundació mediàtica i poca anàlisi, els altres ràpidament seguiran l'exemple per simbiosi.

Des que petits partits nous de política fresca i iniciatives trencadores van implementar les consultes a les bases, com ara Solidaritat per la Independència, les candidatures d'unitat popular i últimament el moviment Primàries per la independència de Catalunya, s'hi han “afegit” (com sempre) els altres, a la seva manera.

Una cosa és fer una consulta a les bases en un partit o moviment de petites dimensions en electors i electores i un altre fer una consulta a un percentatge minúscul del vot rebut, per avalar que has fet les coses democràticament i participades.

Doncs no. És un frau al mandat prendre una “mostra” del vot rebut a les urnes universals a “únicament” els afiliats al teu partit.

No em vingueu amb teatre i gesticulació democràtica.

Si us heu passat de frenada negociant i no podeu complir el que vau prometre, repetiu les votacions altra vegada al cent per cent dels votants!

Llistes obertes

Un altre exemple de moda de partits que disfressen de democràcia *sui generis* a la seva manera particular són les llistes obertes amb limitacions i reglamentació, que impedeixen la veritable competició lliure i universal al conjunt de la ciutadania que vulgui prendre una posició capdavantera als partits polítics.

S'ha vist clarament com en Junts per Catalunya s'ha "bloquejat" la llista per la part superior i com la reglamentació i la lletra petita han modificat les llistes inicials votades, en un puzle de noms i ascensors de posicions, que són perfectament identificables com a partit tradicional i executiva de tota la vida.

Així doncs, una llista oberta, per qui vulgui posar-la en el diccionari dels partits, és un procés obert universal sense distincions més enllà de la paritat home-dona, per a encapçalar una iniciativa de base per accedir a les institucions des dels moviments socials i sense ingerències de les cúpules dels partits i marques electorals que es creen per donar compliment a una llei electoral borda ja de sortida, però de moment l'única que tenim.

Potser per això no volen canviar-la, perquè ja els està bé, com a continuació exposaré.

Llei electoral i Partits

Hom sap (o no) que la Llei electoral paga als partits per cada vot, per cada grup, per cada representant electe, per tot i tenir-los ben tips. Els pressupostos generals de l'Estat espanyol paguen els vots i financen els partits. Per tant, els associats/afiliats tenen el poc respecte que retorna aquesta perversió del sistema.

Em faig una pregunta: importa doncs avançar eleccions? Comporta més guanys econòmics i finançament? I la repetició de les mateixes? Algú m'ho pot respondre o ja no cal.

Així és com una llei feta per tapar boques i proporcionar menjadores sense limitació de mandats, destrossa la sobirania popular i disfressa de democràcia els mandats de les urnes. Que l'endemà d'haver dipositat la papereta, esdevé un aval per fer i desfer sense contemplacions per part dels partits i la partitocràcia d'una democràcia vinguda dels temps que els dictats eren norma i la ciutadania poc importava.

Estem davant una desfeta de la democràcia representativa i ho deixem tot en mans de quatre espavilats i espavilades que ens prenen per idiotes.

Pa i Circ

La Viquipèdia diu: *Panem et circenses* (literalment, pa i jocs del circ).

És una locució llatina pejorativa d'ús actual, que descriu la pràctica d'un govern que per mantenir tranquil·la la població o per ocultar fets controvertits proveeix les masses d'aliment i entreteniment de baixa qualitat i amb criteris assistencials.

Escenaris com el del 52% sorgit de les eleccions autonòmiques del passat 14 de febrer d'enguany, que suposa un mandat inequívoc, alt i clar, s'esvaeix amb "negociacions" i negacions estèrils que perverteixen la representativitat que l'electorat ha lliurat en fiança sobirana als partits.

Batalles democràtiques guanyades com la del 1r d'octubre de 2017, les consultes populars de principis de la dècada passada pels moviments socials independentistes transversals, les associacions de tota mena en defensa de la llibertat de Catalunya. Són els enemics a batre pels partits que no volen implementar els mandats per la covardia de pèrdua de les prebendes d'un Estat repressor que vol tenir-ho tot lligat i ben lligat.

Sembla mentida que no ho veiem i ens tinguin entretinguts amb les engrunes d'un pa ranci i un circ de pandereta.

I com a contrapunt i resum final d'aquest escrit d'indignació digne de tot elector català:

Consultar a les bases, sí.

Però si aquesta consulta és per avalar l'engany i la mitja veritat, NO.

Llistes obertes, sí.

Però si aquestes llistes són per col·locar els mateixos de sempre, NO.

Llei electoral, sí.

Però si aquesta llei serveix per perpetuar el partidisme, NO.

Pa i Circ, sí.

Però per posar en evidència i perdre o suspendre la independència, NO.

Som un país transversal i unit de sobirania popular legítima. Catalunya ha de liderar el moviment de la societat independentista al marge dels polítics, que ens retornen al passat per a la seva pròpia supervivència i genuflexió a un Estat, contra el qual no poden o no volen lluitar.

Vam votar, vam guanyar i guanyarem sempre.